

ת"פ 62085/08/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד שחאדה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 62085-08-21 מדינת ישראל נ' שחאדה

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד שחאדה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד

הנאשם וב"כ עו"ד מריה דובוב סרין

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר דיוני במסגרתו, כתב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה הם עיקרי עובדותיו-

הנאשם עבד במפעל "בלדי" שבאזור התעשייה באר-טוביה. עובר ליום התאונה, ממונה הבטיחות במפעל או עובד אחר מטעמו, הזהירו את הנאשם שאסור לו לנהוג במלגזה וכי הדבר מסוכן, שכן לא היה לנאשם רישיון נהיגה ולא הסמכה לנהוג במלגזה. למרות זאת, ביום 17.01.19 בסמוך לשעה 17:30, הנאשם נהג במלגזה והעמיס משטחים ברחבת המפעל, שהיא רחבה גדולה ומוארת, בקלות ראש ובצורה נמהרת. הנאשם לא שם לב שמאבטח המפעל, מר אדווין גלנטי (להלן: "הנפגע"), עמד במרכז הרחבה ופגע בו עם חזית המלגזה, באופן שאחת מזרועות המלגזה חדרה בין רגליו והוא נפל, וגלגלי המלגזה עלו על רגלו השמאלית. כתוצאה מכך, נגרמה לנפגע חבלה של ממש ברגלו והוא נזקק לאשפוז של מספר שבועות.

לאחר שהנאשם נוכח שפגע בנפגע, הוא ברח רגלית מזירת התאונה, אמר לחברו שהוא דרס מישהו, יצא במהירות מהמפעל ועלה על הסעה לביתו. הנאשם לא הזעיק את כוחות הרפואה ולא המתין ליד הנפגע עד להגעת כוחות הרפואה, לא דאג למניעת נזק נוסף ולא הגיש עזרה ראשונה.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כאמור, הוא הורשע בעבירות של הפקרה לאחר פגיעה, לפי סעיף 64א(ב) בפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"); נהיגה בקלות ראש וברשלנות, לפי סעיף 62(2) בצירוף סעיף 38(2) בפקודת התעבורה; נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי

סעיף 10 (א) בפקודת התעבורה; ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, לפי סעיף 2(א) + (ב) בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970.

3. הממונה על עבודות השירות חיווה דעתו שהנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם יליד 1999. בזמן ביצוע העבירה הוא היה צעיר מגיל 21. ובנסיבות חובה לקבל עליו תסקיר של שירות המבחן.

שירות המבחן הגיש תסקיר על הנאשם בו צוינו בין היתר הדברים הבאים- הנאשם בן 23, נשוי. עובד כאיש תחזוקה במפעל לייצור בטון ומתגורר בשכונת שועפט בירושלים. אין לו עבר פלילי. עברו התעבורתי כולל שתי הרשעות בעבירות של רכיבה על אופניים חשמליות. הנאשם סיים 11 שנות לימוד והחל לעבוד. הנאשם עבד במפעל בו התרחשה התאונה כשנתיים, כאיש תחזוקה. מתאר את התקופה שלאחר התאונה כמטלטלת ומשברית עבורו. וביטא קשיים רגשיים, המלווים אותו עד היום. הנאשם לקח אחריות מסוימת על העבירות שביצע אך טען כי מעסיקו דרש ממנו לנהוג על מלגזת המפעל, והוא חשש שאם יסרב לכך, יפוטרו. וטען שהיה נוהג על המלגזה באופן קבוע כדי לבצע מטלות שונות, על אף שידע שאסור לו משום שאין לא רישיון נהיגה. אשר לאירוע עצמו, תיאר שהרגיש שפגע במשהו, וכשירד מהמלגזה לבדוק מה קרה, הבחין בכך שדרס את המאבטח ופגע בו באופן קשה. ובשל תחושות של לחץ ובלבול שחווה באותם רגעים, וחוסר יכולת להכיל את הסיטואציה, פנה לאדם אחר שהיה במפעל, סיפר לו על שאירע ואז עזב את המפעל וחזר לביתו. תיאר צער וחרטה על התנהלותו הבעייתית, הן ביחס לנהיגה עצמה והן ביחס לעזיבת המקום. שיתף שפעל מתוך לחץ וחוסר אונים, ואמר שהוא מודע לכך שעשה טעות חמורה. וביטא כאב על תוצאות התאונה והשלכותיה. שירות המבחן התרשם שלנאשם מערכת ערכים נורמטיבית ושומרת חוק. שהוא אינו מחזיק בדפוסים עברייניים מושרשים או דפוסי נהיגה בעייתיים. ושהעבירות בהן הורשע אינן משקפות את עמדותיו והתנהלותו השגרתית. ונראה שההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומלמד. עם זאת צוין שלנאשם דפוסים ילדותיים והוא נוטה לפעול באימפולסיביות. ובסופם של דברים שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות לצד ענישה צופה פני עתיד.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם ועל מידת הפגיעה בהם במקרה זה; על מדיניות הענישה הנוהגת - תוך שהפנה לפסיקה; ועל נסיבות ביצוע העבירות; וטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, ו- 3 - 6 שנות פסילת רישיון נהיגה בפועל. צוין שהנאשם צעיר, ללא עבר פלילי. עברו התעבורתי אינו מכביד. והוא הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו. טען שהמלצתו העונשית של שירות המבחן אינה עומדת בהלימה לעמדתו של הנאשם ביחס למעשיו. ועתר להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף הבינוני נמוך של המתחם שהוצע, פסילת רישיון נהיגה ממושכת בטווח שבין 3 ל- 6 שנים, מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה על תנאי, ופיצוי בסך 20,000 ₪ למשפחת הנפגע. ב"כ המאשימה הסכים שנסיבות המקרה שונות לקולא מהנסיבות

הטיפוליות של עבירת ההפקרה, אולם טען שהעובדה שהנאשם נהג ללא רישיון נהיגה, מצדיקה את מתחם העונש הנטען ואת העונש שהתביעה טוענת לו.

6. ב"כ הנאשם טען שמתחם העונש בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל הניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר במקרים החמורים. טען כי בעבירת ההפקרה קיים מדרג חומרה ומעשי הנאשם מצויים בתחתית המדרג. ציין את נסיבות האירוע וטען שהנאשם נהג במלגזה בהוראת מעבידו שהיה מודע לכך שאין לנאשם רישיון נהיגה. ציין את הודאת הנאשם וחרטתו ואת נסיבות חייו של הנאשם. וכן את העדר ההרשעות הקודמות והעובדה שהנאשם טרם נשא מאסר. טען שבמסגרת הליך אזרחי הנאשם חוייב בתשלום פיצוי לנפגע בסך של 50,000 ₪. וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

7. הנאשם הביע צער על מעשיו. סיפר שלאחר התאונה ניגש לחברו בעבודה וסיפר לו על שאירע וביקש ממנו להזמין אמבולנס, משום שלא היה עליו טלפון. ואמר שבאותו לילה הגיעה אליו המשטרה והוא הודה ומסר את כל הפרטים הקשורים לענין.

דין והכרעה

8. הנאשם הורשע במספר עבירות - הפקרה לאחר פגיעה; נהיגה בקלות ראש וברשלנות; נהיגה ללא רישיון נהיגה; ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. כל העבירות בוצעו באותו הקשר וברצף אחד. ובנסיבות אלה יש לראות בכלל העבירות כמהוות אירוע אחד, לקבוע מתחם עונש הולם לאירוע כולו ולגזור עונש כולל לכל העבירות.

9. המטרה המרכזית של הנורמה הקבועה בעבירת ההפקרה לאחר פגיעה הינה הבטחת הגשת עזרה מידית לנפגע בתאונת דרכים. לצדה, עומדת המטרה של בירור נסיבות התאונה ומיצוי הדין עם הנהג שגרם לה. (ראה - ע"פ 5000/08 דוד סומך נ' מדינת ישראל (22.03.2009)).

10. הנסיבות הקשורות בביצוע עבירת ההפקרה לאחר פגיעה, כאן, חריגות. המדובר בתאונה שהתרחשה תוך כדי נהיגה במלגזה, ברחבת מפעל בו עבד הנאשם, המכוסה על ידי מצלמות אבטחה. כשבזמן התאונה היו במקום עובדים רבים (לפחות כעשרה - כפי שניתן לראות בסרטון שהוגש לבית המשפט). מיד לאחר התאונה הנאשם ניגש לנפגע, ואחר כך הלך מהמקום נסער, ובהמשך חזר למקום. ובסופו של דבר יצא מהמפעל ועלה להסעה לביתו, לא לפני שדיווח לחברו לעבודה שהוא דרס את הנפגע. כעבור מספר שעות, שוטרים הגיעו לביתו של הנאשם והנאשם סיפר להם על ההתרחשויות והודה במעשיו.

11. הנאשם אמנם הפר את חובתו בכך שלאחר התאונה הוא עצמו לא הזעיק עזרה, אולם הפרה זו לא פגעה מהותית בערך החברתי המרכזי המוגן בעבירה. שכן, כאמור, התאונה היתה בתוך מפעל, בשעות העבודה, בעת שנכחו במקום עובדים; מיד לאחר התאונה הנאשם דיווח לחברו לעבודה על התאונה ועל כך שהוא זה שדרס את הנפגע; ומיד עם התאונה עובדים רבים שהיו במקום ניגשו אל הנפגע ועזרה הוזעקה.

בנסיבות הענין, גם הערכים של בירור נסיבות התאונה ומיצוי הדין עם הנהג שגרם לתאונה, לא נפגעו מהותית. שכן, עוד לפני התאונה הנאשם נהג ברחבת המפעל על המלגה, לעיני עובדים רבים; בעת התאונה היו במקום עובדים שמטבע הדברים ראו את הנאשם נוהג; האירוע תועד במצלמות האבטחה של המפעל; הנאשם עצמו דיווח לעובד אחר במפעל שהוא זה שדרס את הנפגע; ותוך מספר שעות, כששוטרים הגיעו לביתו, הנאשם מסר להם את מלוא הפרטים הנוגעים לענין והודה במעשיו.

כך שמידת הפגיעה של מעשי הנאשם בערכים המרכזיים של עבירת ההפקרה לאחר פגיעה, איננה גבוהה.

12. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות של נהיגה בקלות ראש וברשלנות, ונהיגה ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח, הם שמירת הבטיחות בדרכים והגנה על משתמשי הדרך. וכן, הסדרת פיצוי נפגעי תאונות דרכים על ידי חברת הביטוח המבטחת את הנהג. במקרה זה, בו התאונה התרחשה במקום עבודה, מעשה הנאשם פגע גם בערך של שמירת כללי הבטיחות ושמירת בטיחות העובדים באתרי עבודה.

כאן, אין המדובר בתאונה שהתרחשה תוך כדי נהיגת רכב בכביש ציבורי, בו מטבע הדברים משתמשי הדרך רבים והסיכון הנוצר מנהיגה ללא רישיון גבוה. אלא בתאונה שהתרחשה תוך נהיגת מלגה ברחבת מפעל. אך מנגד, נהיגת מלגה דורשת הכשרה מיוחדת וקבלת היתר, מעבר להחזקה ברישיון נהיגה בסיסי. הנאשם לא הוכשר לנהיגת מלגה והוא אף הוזהר שלא לנהוג במלגה בשל הסכנה הכרוכה בכך. ונהיגה בסביבה בה עובדים אנשים דורשת זהירות ותשומת לב מוגברים.

בנסיבות אלה, מידת הפגיעה של מעשי הנאשם בערכים המוגנים בעבירות אלה הינה ממשית.

13. סעיף 64א' בפקודת התעבורה קובע שלוש חלופות, מדורגות בחומרתן, המתייחסות למצבים שונים של הפקרה לאחר פגיעה ולוקחות בחשבון את היסוד הנפשי הכרוך במעשה ואת חומרת הפגיעה שנגרמה לאדם בתאונה. החלופה בה הורשע הנאשם, הקבועה בסעיף קטן ב', היא הבינונית בחומרתה מבין השלוש, והעונש הקבוע לצדה הוא 7 שנות מאסר.

14. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת הפקרה אחרי פגיעה, מדגישה את ערך קדושת החיים ואת הצורך בהרתעה מפני ביצוע העבירה, והקו הכללי שלה הוא של רצינות וחומרה.

הענישה הנוהגת בעבירות של נהיגה בקלות ראש וברשלנות, ונהיגה ללא רישיון, נעה בין מאסרים על תנאי ופסילה רישיון נהיגה למשך מספר חודשים, ועד למאסר למשך מספר חודשים, ופסילות ממושכות.

15. ב"כ התביעה הצהיר בהגינות כי לא מצא פסקי דין הדומים בנסיבותיהם לענייננו.

פסקי הדין שהוא הפנה אליהם, אינם דומים לענייננו.

כך, בע"פ 5667/19 סרגיי חראצ'קו נ' מדינת ישראל (מיום 7.10.2019) העונש שהוטל על המערער הושפע מנסיבות התאונה ולא דווקא מעבירת ההפקרה. דובר בנאשם שנהג ברכב ללא רישיון נהיגה, בכביש חד סטרי, נגד כיוון התנועה, מרחק לא קצר, פגע ברוכב אופניים והעיף אותו למרחק של 18 מטרים, וגרם לו פגיעות גופניות קשות ומרובות. ובנוסף, דובר במי שעובר לתאונה שבה משקאות אלכוהוליים.

בת.פ. 900-07-10 מדינת ישראל נ' מוחמד רשיד (28.3.2011) דובר בתושב השטחים ששהה בישראל שלא כדין אשר נהג במשאית ללא רישיון וללא ביטוח, חסם את נתיב הנסיעה של רכב אחר וגרם לכך שהרכב התנגש בו. וברח מהמקום תוך הותרת הנהג הפגוע לנפשו, על הכביש. המשטרה הגיעה אל הנאשם בעקבות מציאת די אן אי על בגד שנותר במשאית. והנאשם הכחיש שנהג במשאית בזמן התאונה. בית המשפט התייחס גם למידת הרשלנות בגרימת התאונה וקבע כי היא גבוהה. והתייחס לפגיעות שנגרמו לנהג המעורב, שהיו חמורות ביותר - חבלות רב מערכתיות, פגיעת ראש קשה, אישפוז ממושך בבית לוינסטין, איבוד השליטה בסוגרים, ונזקקות מתמדת לטיפול סיעודי.

בתיק ת"ד 258-08-20 מדינת ישראל נ' מוחמד ריאד מחאג'נה (29.10.2020), דובר בנאשם שנהג ברכב בעיר אום אל פאחם. שוטרים שפעלו במקום נגד מסיעי שוהים בלתי חוקיים הציבו ניידת משטרתית לחסימת חלק מנתיב הנסיעה וזרקו מחסום דוקרנים לעבר רכבו של הנאשם. הנאשם עקף את כלי הרכב שהיו במקום ואת הרכב המשטרתית, האיץ את מהירות נסיעתו, סטה לנתיב הנגדי, ותוך כדי כך פגע בהולך רגל, העיף אותו על מכסה המנוע ואל שמשת הרכב שנופצה, ומשם אל גג הרכב, ואחר כך הנפגע הוטח לכביש. למרות זאת, הנאשם לא עצר אלא המשיך בנסיעה מהירה מאוד וברח מהמקום. ובהמשך עזב את הרכב וברח רגלית. הנפגע נפצע בצורה משמעותית. והנאשם ניסה לשבש את הליכי החקירה. בסופו של דבר בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל.

ובתיק ת"ד 2012-11-20 מדינת ישראל נ' מאגד אבו עלי (17.03.21) הנאשם, תושב שטחים שלא החזיק באישור שהייה בישראל, נהג ברכב פרטי בירושלים, כשהוא מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. בשלב מסוים, הוא פגע בהולכת רגל במעבר חצייה, הבין שפגע בה, נעצר, ומיד לאחר מכן המשיך בנסיעה קצרה, וכשהבחין שהנפגעת קמה על רגליה, המשיך בנסיעתו ונמלט מהמקום. כתוצאה מהתאונה נגרמו לנפגעת חבלות. בהמשך, הנאשם ניסה לשבש את הליכי החקירה. ועל אף שידע שהוא דרוש לחקירה, התייצב במשטרה רק כעבור שבוע מהתאונה.

16. מנגד, ב"כ הנאשם הציג שורת פסקי דין בהם הוטלו בעבירות הפקרה לאחר פגיעה עונשי מאסר בעבודות שירות. הגם שברובם העונש נקבע משיקולי שיקום הנאשם.

17. התביעה ציינה בהשלמת טיעוניה כי היא סבורה שנסיונות עבירת ההפקרה במקרה זה מצדיקות קביעת מתחם עונש הולם נמוך בהשוואה לעבירות ההפקרה הטיפוסיות. אולם טענה כי העובדה שהנאשם נהג ברכב ללא רישיון נהיגה מצדיקה להעלות במעט את מתחם העונש ההולם.

לצורך ביסוס הטענה בענין תרומת עבירת הנהיגה ללא רישיון להחמרת מתחם העונש ההולם, התובע הפנה לעפ"ת 57448-03-22 מחמוד מולא נ' מדינת ישראל (מיום 8.6.22).

בפסק דין זה, בית המשפט קיבל את הערעור על חומרת העונש על נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, והמיר את שני חודשי המאסר בעבודות שירות שהוטלו על המערער ב- 20 ימי מאסר בעבודות שירות. פסק הדין סוקר פסיקה בתחום ואומר בין היתר הדברים הבאים:

".. בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת ולפסיקת בתי המשפט בערכאות השונות, נדמה כי טרם הוטלו

עונשים בדמות מאסר בפועל לתקופה של חודשיים או יותר, על מי אשר ביצע עבירה ראשונה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (בלתי מורשה)".

18. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות -

התאונה שהנאשם גרם לא היתה מכוונת. אולם הנהיגה במלגזה ללא רישיון, היתה מודעת. וכך גם עזיבת מקום התאונה לאחר הפגיעה בנפגע.

התאונה התרחשה בתוך מפעל, בו שהו אחרים. ומיד עם התאונה אנשים הגיעו אל הנפגע והזעיקו עזרה. כך שעזיבת הנאשם את מקום התאונה לא החמירה את מצבו של הנפגע.

בטרם עזב הנאשם את המפעל, הוא סיפר לעובד אחר שהוא פגע בנפגע. ואירוע הפגיעה תועד במצלמות המפעל. כך שהתנהגות הנאשם לא פגעה בחקירת נסיבות התאונה וזיהוי הנאשם כנהג שגרם לתאונה.

כתוצאה מהתאונה נגרמה לנפגע חבלה של ממש ברגלו והוא אושפז למשך מספר שבועות.

הנאשם ביצע את העבירה בעצמו, לבדו. כך שהוא האחראי הבלעדי לה.

הרושם הוא שהנאשם עזב את מקום התאונה מתוך תחושת לחץ ובהלה על רקע חוסר יכולת להכיל את המצב.

העובדה שהנאשם נהג במלגזה מבלי שיש בידו רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח בתוקף, ולאחר שבעבר הוא הוזהר שלא לעשות כן, מוסיפה למעשיו מימד של חומרה. אולם להשלמת התמונה יצוין כי בסרטונים שבדיסק שהוגש לבית המשפט רואים שהנאשם נהג במלגזה לעיני כל ונראה כמי שמבצע את עבודתו השגרתית. והדבר איננו עולה בקנה אחד עם הטענה שהנהלת המפעל התרתה בו שלא לנהוג במלגזה.

19. סעיף 40 בפקודת התעבורה קובע פסילת רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מ- 3 שנים, בהרשעה בסעיף 64 א' בפקודה, שרק בנסיבות מיוחדות ניתן לחרוג ממנה.

20. אירוע העבירה צולם במצלמות האבטחה של המפעל ודיסק ובו הסרטון הוגש לבית המשפט במסגרת טיעוני התביעה לעונש. בצפייה בסרטון ניתן לראות בבירור את פגיעת הנאשם בנפגע, וניתן לראות את הנאשם יורד מהמלגזה וניגש לעבר הנפגע, וכשהוא מבחין בו הוא תופס את ראשו והולך מהמקום, וניתן לראות בבירור שהנאשם נסער. עוד ניתן לראות, שמיד בסמוך לתאונה, היו אחרים במקום והם ניגשו אל הנפגע. בהמשך, רואים את הנאשם הולך בסמוך עוד פעמיים, כשהנפגע מוקף באחרים.

21. בהתאם לצורך לקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם ובין העונש שיוטל עליו; ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות; במידת הפגיעה בהם; במדיניות הענישה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; אני קובע כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירות כאן הוא בין 6 ל- 24 חודשי מאסר בפועל ובין 3 ל- 6 שנות פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

22. בגזירת העונש המתאים לנאשם, אני מתחשב בין היתר בגילו הצעיר של הנאשם; בנסיבות חייו;

בהודאתו הן במשטרה והן בבית המשפט; בחרטה שהביע; בזמן שחלף מאז ביצוע העבירות; בהערכת שירות המבחן שהנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית ושומרת חוק והוא איננו מחזיק בדפוסים עברייניים מושרשים או דפוסי נהיגה בעייתיים. וההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומלמד; במצבו הרגשי והנפשי של הנאשם מאז התאונה; בפגיעה הצפויה של העונש בנאשם ובמשפחתו; בסיכויי השיקום של הנאשם; ובהמלצת שירות המבחן.

23. נקודת המוצא היא שיש להטיל על מי שמורשע בעבירה של הפקרה אחרי פגיעה, לפחות 3 שנות פסילת רישיון נהיגה. כאן מדובר באדם צעיר, שעברו התעבורתי כולל שתי הרשעות שעניינן נסיעה באופניים חשמליים. מאז אירוע העבירה חלפו כשלוש שנים והנאשם לא הסתבך בעבירות נוספות. וכפי שצוין, לא דובר בנהיגה קלאסית ברכב, אלא בנהיגה על מלגזה, במסגרת עבודה. בנסיבות המתוארות, מצאתי לחרוג לקולא מעונש הפסילה הקבוע בפקודת התעבורה.

24. נוכח כל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ישא את עונש המאסר שנגזר עליו בעבודות שירות.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה.

ג. 2 שנות פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה.

25. נוכח הטענה, שלא הוכחה, על חיוב הנאשם בהליך אזרחי בפיצוי משפחת הנפגע בסך של 50,000 ₪, אינני רואה מקום לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי בתיק זה.

26. על הנאשם להתייצב ביום 3.7.2023 בשעה 10:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות בבאר שבע לתיאום מועד לתחילת ביצוע עבודות השירות.

מזכירות בית המשפט תעביר את ההחלטה לממונה על עבודות השירות.

הממונה על עבודות השירות מתבקש לעדכן את בית המשפט במועד שנקבע לתחילת ביצוע עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' תמוז תשפ"ג, 27 יוני 2023, במעמד הצדדים.